

Miloš Njegoslav Milović
Zagorica nad Kamnikom 17c, 1242 Stahovica

Republika Slovenija
Državni zbor

Preiskovalna komisija o ugotavljanju morebitne politične odgovornosti nosilcev javnih funkcij zaradi suma nedopustnega političnega vmešavanja v delo policije in drugih pristojnih državnih organov s področij davkov in preprečevanja pranja denarja ter nedopustnega političnega vplivanja na potek oziroma izid posameznih predkazenskih in postopkov finančnega nadzora ter odkrivanja in preprečevanja pranja denarja

poslanec g. Aleš Rezar
predsednik komisije

v 10 izvodih
(za člane in namestnike komisije)

Spoštovani člani komisije.

Ob mojih ustnih odgovorih na vaša vprašanja glede področja preiskovanja komisije, želim osebno razjasniti tudi vse očitke, ki so se pojavili na moj račun v zvezi z mojo sedaj pravnomočno kazensko obsodbo in navedbami posameznih poslancev Državnega zbora, da je predsedniku vlade dr. Robertu Golobu svetoval »obsojeni kriminallec«.

Dejstvo je, da mi je bila po dveh zaporednih oprostilnih sodbah Okrožnega sodišča v Ljubljani (po dveh različnih sodnikih), s strani istega senata Višjega sodišča v Ljubljani oprostilna prvostopenjska sodba dvakrat razveljavljena in v drugo tudi spremenjena v obsodilno sodbo, kar je po pritožbi potrdilo tudi Vrhovno sodišče RS, ki sedaj obravnava mojo zahtevo za varstvo zakonitosti.

Kljub pravnomočni sodbi vztrajam, da očitane kaznivega dejanja nisem storil, da sem kot odvetniški pripravnik v Odvetniški družbi Čeferin (ODČ), svetoval Leonu Kostiovu kot direktorju SŽ ŽGP d.d. s katero je imela in ima še vedno sklenjeno pogodbo o pavšalnem svetovanju ODČ, kako naj oškoduje svojo družbo za 390.000,00 EUR, pri čemer pa naj bi vso korist prejel takratni hišni gradbinec ODČ, družba NB inženiring d.o.o., katere direktor je bil do sedaj večkrat obsojeni Nihad Bešić. Omenjeni Bešić naj bi znesek 383.000,00 EUR po 10 letih in medtem preživetih 4 letih v zaporu »prostovoljno vrnil«, na račun sodišča, na podlagi sporazumna o priznanju krivde, ki ga je dosegel okrožni tožilec Boštjan Jeglič.

Po mojem mnenju je bila obtožba zoper mene absurdna in neverjetna, zato ji prvostopenjsko sodišče v dveh postopkih, ki sta jih vodila različna sodnika, ni moglo slediti in sem bil zato oproščen. Po sojenju na Višjem in Vrhovnem sodišču sem sedaj pravnomočno obsojen, vendar očitane kaznivega dejanja, kot tudi kateregakoli drugega kaznivega dejanja, nisem storil.

Člane komisije in poslance Državnega zbora želim v zvezi s tem obvestiti, da sem v zvezi z mojim dosedanjim življenjem in delom na prošnjo novinarjev časnika VEČER pristal na daljši intervju, ki bi moral biti v obliki članka objavljen v sobotni prilogi časnika VEČER, dne 16.03.2023.

Po opravljenem intervjuju sem bil s strani novinarjev ga. Damijane Žišt in g. Mateja Grošlja obveščen, da so lastniki, vodstvo in uredniki VEČERA s strani Aleksandra Čeferina in odvetnika Janeza Koščaka iz Odvetniške družbe Čeferin prejeli številne intervencije, da se naj članek ne objavi, prav tako pa so bile podane grožnje z vložitvijo raznih tožb. Zaradi navedenega sta novinarja svoj članek oblikovala še posebej skrbno in vanj tudi glede poslovanja Odvetniške družbe Čeferin nista vnesla čisto vseh informacij, ki sta jih zbrala. Kljub navedenemu sem bil obveščen, da bo članek dne 16.03.2023 objavljen.

V sredo, dne 13.03.2023 sem s strani novinarjev prejel obvestilo, da članek ne bo objavljen po intervenciji solastnika časopisa. Uprava, urednik in novinarja so prejeli grožnje z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi, v kolikor bi prišlo do objave za tisk že pripravljenega članka.

Menim, da je potrebno v Republiki Sloveniji nemudoma zagotoviti spoštovanje Ustave in ustavnih načel, v tem primeru še posebej pravice do enakosti pred zakonom po 14. členu Ustave, enakega varstva pravic po 22. členu Ustave in pravice do svobode izražanja po 39. členu Ustave

Nedopustno je, da se Aleksander Čeferin in Odvetniška družba Čeferin vtikata v delo novinarjev in pravico javnosti do obveščenosti, da bi s tem pred javnostjo prikrila sume glede svoje morebiti nezakonitega in kaznivega ravnanja.

V kolikor bomo pristali na to, da določeni vplivni posamezniki vplivajo na delo in odločitve v pravosodju in določajo, kaj smejo mediji objaviti in kaj ne, smo tudi sami pristali na razkroj moralnih in pravnih norm in posledično uničenje naše družbe in države.

Na zgoraj navedeno kot nekdanji policist, pravnik in aktivni ter odlikovani udeleženec osamosvojitve ne morem pristati.

Zaradi zgoraj navedenega vam v vednost posredujem »prepovedani« članek v obliki, kot mi je bil posredovan v vednost pred nameravano objavo.

Pričakujem, da bodo poslanci ravnali v skladu z zakonom in po svoji vesti in bodo preprečili nadaljnje napade na naš pravni red in družbeno ureditev, ki jih vsaj v mojem primeru aktivno izvaja Aleksander Čeferin, ob pomoči svoje odvetniške družbe in vplivnih prijateljev.

Vseeno tudi ohranjam upanje v pravno državo in da bodo sodišča v še odprtih postopkih upoštevala moje pravne argumente.

Ljubljana, dne 21.03.2024.

Miloš Njegoslav Milović

Neobjavljen članek, ki bi moral biti objavljen v sobotni prilogi časnika VEČER dne 16.03.2024.

Avtorja novinarja Damijana Žišt in Matej Grošelj

"Svojo krivdo od prvega zaslišanja pred sodiščem odločno zanikam in ves čas enako dokazujem, da očitnega kaznivega dejanja nisem storil, pri njem na noben način nisem sodeloval, o njem nisem ničesar vedel in se nisem finančno okoristil."

Tako po dolgoletnem sojenju vztraja nekdanji neformalni svetovalec predsednika vlade **Roberta Goloba** za varnostna vprašanja **Miloš Njegoslav Milović**, ki je bil lani pravnomočno obsojen na leto in pol zapora. Potem ko ga je okrožno sodišče dvakrat oprostilo, so ga na drugi stopnji spoznali za krivega sodelovanja pri fiktivnem poslu v višini 390 tisoč evrov, ki se je zgodil leta 2008 v izdihljajih njegove zaposlitve kot pripravnik v Odvetniški družbi Čeferin. Milović velja za kontroverznega človeka, o katerem se veliko govori in piše. Njegovo zgodbo po večurnem pogovoru za Večer podrobneje predstavljamo in dopolnjujemo s popisom sodnega procesa, ki so ga zaznamovali številni preobrati z večkratnim spreminjanjem obtožnice, izločanjem dokazov in nezanesljivimi izjavami prič.

Kdo je Miloš Milović

Miloš Milović se je rodil leta 1969 v majhnem kraju Čajniče na skrajnem vzhodu Bosne in Hercegovine ob meji s Črno Goro. Pri štirih letih se je z družino preselil v Slovenijo, kjer se je izobraževal in si uredil življenje. Leta 1988 je končal kadetsko šolo za miličnike in dobil prvo zaposlitev na domžalski policijski postaji. Med vojno za Slovenijo je aktivno sodeloval kot pripadnik specialne enote policije, ki je za doprinos k osamosvojitvenim procesom prejela zlati častni znak svobode, najvišje državno odlikovanje. *"Ob prehodu v samostojno državo sem varoval ključne državnike, med katerimi so bili Lojze Peterle, Dimitrij Rupel, Janez Podobnik ... Med vojno sem varoval Janeza Janšo, ki je bil takrat enkrat kot varovana oseba. Po koncu vojaških spopadov nam je uredil službena stanovanja,"* pravi Milović.

Pri 25 letih je s položaja inšpektorja za varnost v okviru Urada za varnost in zaščito postal varnostnik takratnega premierja **Janeza Drnovška**. Po treh mesecih dela so ga povišali v vodjo varnostne službe predsednika vlade. To vlogo je opravljal do leta 2000, ko je Drnovškovo vladavino začasno prekinil **Andrej Bajuk**. Drnovšek je imel organizirano zaprto skupino varnostnikov, ki so varovali izključno predsednika vlade. *"Na začetku je marsikdo mislil, da bo zaprta oblika varnostne službe pomenila pogrom, toda bili smo zelo dobro organizirani in usklajeni. Informacije iz Drnovškovega kroga niso nikoli uhajale v javnost. Varnostna služba ni sprožila nobene afere, problemov ni bilo, delali smo zelo profesionalno. Predsednik vlade je bil zelo zadovoljen in varovan po najvišjih standardih. Vsako zadevo smo rešili strokovno in učinkovito,"* pojasnjuje.

Leta 2001 je postal vodja varnostno-tehnične službe na ministrstvu za zunanje zadeve in imel pri svojem delu pooblastila za vpogled v tajne podatke države do nivoja strogo zaupno. Pridobil je naziv pooblaščen minister, kar je eden najvišjih uradniških nazivov. V tem času je vzporedno študiral pravo in z najvišjo oceno diplomiral na mariborski pravni fakulteti. Nato se je vpisal na doktorski študij na Evropski pravni fakulteti v Novi Gorici, ki ga še ni dokončal. Leta 2007 je postal pripravnik in svetovalec uprave Odvetniške družbe Čeferin. Kot pravi, sta bila z **Aleksandrom Čeferinom** dobra prijatelja. *"Bil sem na njegovi poroki, on je prišel na zabavo ob rojstvu mojega otroka, skupaj smo hodili na morje. Aleksander je bil moj mentor v odvetniški pisarni. Zaupal sem mu kot prijatelju, nato pa se je najin odnos bistveno spremenil v času mojega sojenja,"* izpostavlja Milović, ki je v dobrem letu dni sodelovanja z družbo Čeferin spoznal, da se ne vidi v odvetništvu. Vodstvu družbe je junija 2008 izročil odpoved delovnega razmerja.

Brezplačno svetovanje Gibanju Svoboda

Tik pred zaključkom sodelovanja z odvetniško družbo iz Grosupljega je Milović ustanovil družbo VPS Svetovanje, ki jo v vlogi direktorja vodi še danes. Kot strokovnjak za korporativno varovanje je različnim državnim in zasebnim podjetjem svetoval pri načrtovanju in izvedbi varnostnih ukrepov. Poslovne povezave družbe segajo od Holdinga Slovenskih elektrarn do Elektra Ljubljana, kjer naj bi Milovićevo podjetje za pravno in varnostno svetovanje med letoma 2011 in 2021 glede na dosedanje medijske objave zaslužilo več kot 300.000 evrov. Milović pravi, da je imel na Elektro Ljubljana sklenjeno pogodbo za 2000 evrov na mesec brez DDV, njegovo podjetje pa se prav tako ukvarja z nakupom, gradnjo in oddajo lastnih nepremičnin. Med drugim je bilo v javnosti večkrat izpostavljeno, da je podjetje VPS sodelovalo z Gen-I, ko je bil na čelu uprave sedanjí predsednik vlade Robert Golob.

"Goloba sem spoznal pred letom 2000, ko je bil kot državni sekretar za energetiko član Drnovškove delegacije na enem od službenih potovanj v tujini. Ko so na Gen-I leta 2014 izvedeli, da se ukvarjam s korporativno varnostjo, so me angažirali za svetovanje. Moje delo poteka tako, da v začetni fazi naredim posnetek varnostne situacije in ponudim predloge za izboljšave. To je moj 'know how', stranke pa so zadovoljne z opravljenimi storitvami. V preteklosti mnogo podjetij sploh ni imelo strokovnjaka na področju varnosti, marsikje sem oral ledino," pravi Milović. V javnosti se pojavljajo informacije, da je z Gen-I sklenil sedem donosnih pogodb, kar zanika: "Sklenili smo eno pogodbo za 3500 evrov na mesec in jo kasneje z aneksom zaradi manjše količine dela znižali na 1500 evrov. Drugo pogodbo smo sklenili glede mediatorstva za nakup zemljišč. Vse ostale pogodbe z Gen-I je moje podjetje sklenilo izključno zaradi dobave električne energije. Želel bi, da to zapišete predvsem zaradi poslanca **Branka Grimsa**, ki v parlamentu večkrat govori neresnice o mojih 'bajnih pogodbah'."

Kot pravi, je sodeloval z Robertom Golobom tudi po koncu njegove poslovne poti v Gen-I, ko je tik pred volitvami 2022 nastala stranka Gibanje Svoboda. "Spremljal sem ga v času volitev in pomagal stranki. Moje svetovanje je bilo brezplačno, saj sem pomagal v prijateljskem duhu. Ko pomagaš vodilnim politikom, pomagaš tudi državi. Če bodo oni dobro delali, bo dobro tudi za ljudi. Vsi se sprašujejo, koliko so me plačali v Gibanju Svoboda. Nič. Kaj pa naj bi jim računal? Bi moral takratnemu ministru za zdravje **Danijelu Bešiču Loredanu** zaračunati 2000 evrov, ker sem mu povedal, da ima na ministrstvu porazno varnostno situacijo? Je res pomemben samo denar? Kaj pa družbena nota? Brezplačno pomagam tudi Ženskemu nogometnemu klubu Olimpija, prav tako mladinski ustanovi Mladi vitez, ki skrbi za otroke z rakom. Med lanskimi poplavami sem priskočil na pomoč mnogo ljudem. Če so potrebovali streho nad glavo, sem jim ponudil nepremičnine. V življenju ne more biti vse povezano z denarjem," pojasnjuje.

Iz kabineta predsednika vlade so potrdili njegove navedbe glede sodelovanja s premierjem in dodali, da sta Golob in Milović po zamenjavi oblasti sodelovala izključno na prostovoljni neformalni bazi, v kateri ni bilo elementov delovnega razmerja v poslovnem smislu. Kasneje ni bilo več nikakršnega sodelovanja, zatrjujeta obe strani. "Vlada z Milovićem nima sklenjene pogodbe, Milović pa nima delovnega razmerja z ministrstvi oziroma vlado. Prav tako ne prejema plačila z drugih naslovov," so zapisali v Golobovem kabinetu.

Milović: Golob nima stika s policijo

Je pa bil Miloš Milović eden ključnih posameznikov v povolilnem obdobju, ko si je Robert Golob kmalu po imenovanju za predsednika vlade zaželel vzpostaviti varnostno službo zaprtega tipa, kakršno je imel med vsemi premierji samo Drnovšek: "V tistem času sem bil edini v Sloveniji, ki je vodil tovrstno službo. Golob me je zaradi mojih izkušenj večkrat spraševal, na kakšen način je imel Drnovšek urejeno varovanje. Povsem na začetku mandata je Goloba tako kot njegove predhodnike varoval Center za varovanje in zaščito. Za vodjo varnosti so mu dodelili **Zlatka Usenika**, ki se je v tistem času odločil kandidirati za župana Iga in bil nato tudi izvoljen. Si predstavljate resno službo, ki za šefa varnosti imenuje kandidata za župana? Zdajšnji model varovanja predsednika vlade je bolj transparenten kot pri Drnovšku, odgovornost je jasno razporejena. Golob je prvi premier, ki dejansko nima več stika s policijo."

Milović pravi, da se je glede sprememb pri ureditvi varnostne službe za predsednika vlade na enem od sestankov pred zamenjavo oblasti strinjala tudi takratna kandidatka za notranjo ministrico **Tatjana Bobnar**. "Po volitvah, ko je Golob še sestavljal vlado, smo se dobili v enem od ljubljanskih lokalov. Tatjana Bobnar pred tem nisem poznal, ona pa je vedela vse o meni. Bila je zelo pozitivno naravnana, zanj sem bil strokovnjak na področju varnosti. Strinjala se je, da je treba Golobu urediti varovanje po vzoru Drnovška. Izpostavila je, da mora biti premier najbolj varovana oseba in da je treba nanj skrbno paziti. Vprašala me je, če bi sam vodil varnostno službo, a sem ji pojasnil, da že dolga leta nisem v policiji, poleg tega sem bil takrat v kazenskem postopku. Vodenje varnostne službe predsednika vlade me sploh ni zanimalo, s tem sem v preteklosti zaključil," je govoril Milović.

Na drugem sestanku po imenovanju Golobove vlade je ministrica Tatjana Bobnar po besedah Milovića spremenila mnenje in predsedniku vlade nizala razloge, zakaj ne bi bilo smiselno, če bi ga varovala zaprta skupina policistov mimo Centra za varovanje in zaščito. Ob tem velja izpostaviti, da je tudi policijska stroka ustanovitvi posebne skupine za varovanje premierja nasprotovala. Ministrica Bobnar je denimo opozarjala na neustrezno pravno podlago pri prenosu pooblastil glede varovanja Goloba na generalni sekretariat vlade. "Ministrica je na sestanku dejala, da bodo policisti jezni, če bo organizirana posebna varnostna služba. Navedla je, da ga ne bodo mogli varovati brez pooblastil, spraševala se je, kdo bo odgovoren, če se mu kaj zgodi. Golob je kljub pomislekom ministrice vztrajal, da želi imeti svojo varnostno službo. Na generalnem sekretariatu vlade so preverili zakonsko podlago in pripravili uredbo, sporazum glede sodelovanja in varovanja premierja pa sta v skladu z zakonodajo podpisala takratni vršilec dolžnosti generalnega direktorja policije **Boštjan Lindav** in generalna sekretarka vlade **Barbara Kolenko Helbl**. Vseh policistov, ki varujejo Goloba, ne poznam, saj že vrsto let nisem zaposlen na policiji. Prav tako jih ni poznal premier," je povedal Milović.

Kot pravi, so se na sestankih z Golobom vsi prisotni strinjali z njegovo udeležbo: "S tem takrat nihče ni imel težav." Očitke, da je kot svetovalec predsednika vlade klical na ministrstvo za notranje zadeve in zahteval zaposlitev določene osebe, zanika. Ob tem zagotavlja, da je celotno zgodbo s podrobnostmi pripravljen povedati preiskovalni komisiji, ki se ukvarja s sumi političnega vpletanja v policijo. Spomnimo, da so se nad komisijo v zadnjih mesecih zgrnili številni očitki, da deluje v korist predsednika vlade, potem ko naj bi ga Tatjana Bobnar in Boštjan Lindav na zaprtem delu seje obremenila, da se je ob koncu leta 2022 vmešaval v predstavitev aretacije ruskih vohunov. Po zamenjavi poslanca **Mihe Lamuta** s čela komisije je vodenje organa prevzel poslanec Svobode in nekdanji Golobov sodelavec v Gen-I **Aleš Rezar**, ki je minuli mesec izjavil, da pričanje Goloba in Milovića pred preiskovalno komisijo "na tej točki ne bi obrodilo nobenih sadov", toda očitno se je vmes zgodil preobrat, saj namerava komisija Milovića zaslišati že prihodnji četrtek.

Sporen posel za 390 tisoč evrov

Ko se je Milovićevo ime začelo pojavljati v javnosti v zvezi s svetovanjem predsedniku vlade glede njegovega varovanja, so se tako v politiki kot medijih zvrstili očitki, da Robertu Golobu pomaga "obsojeni kriminallec", ki je sodeloval pri fiktivnem poslu Slovenskih železnic, povezanim z obnovitvijo železniške proge med Ljubljano in Kočevjem. Kaznivo dejanje se je zgodilo poleti 2008, ko je Miloviću tekel odpovedni rok v Odvetniški pisarni Čeferin, zgodba pa je postala sumljiva štiri leta kasneje na podlagi anonimke, ki so jo prejeli na Slovenskih železnicah.

Primer so nato obravnavali na nadzornem svetu Železniškega gradbenega podjetja Ljubljana, ki naj bi bilo oškodovano za 390 tisoč evrov. Zaradi sumov kaznivega dejanja je bila zadeva odstopljena policiji, ki Milovića ni obravnavala kot osumljenca. Začel se je predkazenski postopek. Ob koncu oktobra 2015 je tožilec **Boštjan Jeglič** s specializiranega državnega tožilstva na sodišče vložil zahtevo za preiskavo zoper direktorja Železniškega gradbenega podjetja Ljubljana (SŽ-ŽGP) **Leona Kostiova**, predstavnika Odvetniške družbe Čeferin Miloša Milovića, direktorja podjetja NB Inženiring **Nihada Bešića** in uslužbenca SŽ-ŽGP **Ljubomirja Šarčevića**. Tožilec je Kostiovu kot osrednjemu akterju v zgodbi očital zlorabo položaja ali zaupanja v Slovenskih železnicah, Miloviću, Bešiću in Šarčeviću pa pomoč pri tem kaznivem dejanju.

Tožilstvo je prvotno trdilo, da je Kostiov v vlogi direktorja SŽ-ŽGP ob podpisu fiktivne pogodbe z Bešićevim podjetjem o izvedbi del na železniški progji vedel, da bo s tem dejanjem drugemu pridobil veliko protipravno premoženjsko korist. V podpis pogodbe ga je po oceni tožilca prepričal Milović. Kostiov je v zvezi z omenjenim poslom do konca leta 2008 na ravni SŽ-ŽGP odredil izplačilo štirih računov v vrednosti 390 tisoč evrov z DDV, ki jih je izplačala takratna poslovna direktorica **Nada Drobne Popović**, za katero je sodišče ugotovilo, da je vedela za fiktiven posel, njene izpovedbe pa so bile pomanjkljive in neprepričljive. Denar je z računov sproti dvigoval Bešić in ga v gotovini nesel Miloviću ali Odvetniški družbi Čeferin. Šarčeviću je tožilstvo očitalo, da je kot vodja gradbišča prirejal gradbene knjige.

Odvetniška družba Čeferin izločena iz sodne preiskave

Ker se je Milović kot nekdanji zaposleni v Odvetniški družbi Čeferin znašel med osumljenimi v preiskavi, so mu ponudili pravno zastopanje odvetnika **Luka Zajca**, ki z **Aleksandrom Čeferinom** sodeluje na Uefi. Sodišče tega zastopanja zaradi navzkrižja interesov ni dovolilo, saj je bila med osumljenimi prejemniki protipravne premoženjske koristi tudi odvetniška družba. Preiskovalna sodnica **Sabina Višnjevec** je februarja 2016 v sklepu zapisala, da je iz opisa kaznivega dejanja razvidno, da se je Milović kot predstavnik Odvetniške družbe Čeferin zavedal, da dela na železniški progi ne bodo opravljena, kljub temu pa je bila tako Miloviću kot Odvetniški družbi Čeferin pridobljena velika protipravna premoženjska korist v višini 390 tisoč evrov.

Maja 2016 je bila uvedena sodna preiskava za Kostiova, Milovića in Bešića, medtem ko so Šarčevića in Odvetniško družbo Čeferin izločili iz nje. Ravno Šarčević je v predkazenskem postopku na sodišču najbolj obremenil Milovića in trdil, da se je sprehajal po gradbišču železniške proge, kar naj bi dokazovalo, da je bil vpleten v fiktivni posel. Tožilec je Šarčeviću v okviru prepoznavne obrazov pokazal fotografiji dveh identičnih moških in ga vprašal, ali je kateri od njiju Milović. Šarčević je po premisleku izbral eno od fotografij in nakazal, da gre za Milovića, čeprav je bil prikazan na obeh fotografijah. Sodišče je tovrsten način prepoznavne dovolilo, Šarčević pa je kasneje v kazenskem postopku zanikal, da bi Milovića sploh poznal.

V preiskavi so zaslišali osumljene, vabljeni so bile tudi številne priče. Julija 2016 je Aleksander Čeferin pisal sodišču, da je prejel vabilo na zaslišanje. Sporočil je, da o zadevi ne ve ničesar, zato naj ga sodišče oprosti pričanja. *"Sam se moram ves čas posvečati kandidaturi za predsednika Evropske nogometne zveze (Uefa) in zato večino svojega časa preživim v tujini,"* je zapisal in predlagal, da sodišče zasliši nekoga od zastopnikov iz Odvetniške družbe Čeferin. Kmalu zatem je tožilec Jeglič na sodišče poslal dopis, da ne vztraja pri zaslišanju Čeferina, s katerim sta povezana kot nogometna funkcionarja. Jeglič je leta 2019 postal disciplinski sodnik Nogometne zveze Slovenije, ki jo je pred tem vodil Čeferin.

Kostiov in Bešić obsojena, Milović oproščen

Po zaključeni sodni preiskavi je tožilec marca 2017 na okrožno sodišče vložil obtožnico zoper Kostiova, Bešića in Milovića ter jo nato še dvakrat bistveno spremenil. Na predobravnavnem naroku je Kostiov sklenil sporazum s tožilstvom, Bešić pa kmalu zatem. Oba sta bila obsojena na dveletno zaporno kazen, ki jo je sodišče nadomestilo z delom v splošno korist v višini 480 ur. Kostiovu je sodišče naložilo še stransko denarno kazen v višini 15 tisoč evrov, Bešić pa je pred priznanjem krivde na Delavski hranilnici na bančni račun okrožnega sodišča v gotovini nakazal 383 tisoč evrov, kolikor je znašala protipravna premoženjska korist, ki si jo je pridobil glede na očitke iz obtožnice. Izvora denarja v nasprotju z zakonom ni preverjal nihče.

Ker Milović kot edini od obtoženih krivde ni priznal, se je zanj začelo sojenje pred sodnikom **Gorazdom Fabjančičem**. V zagovoru je vse očitke tožilstva zavrnil in dejal, da v času izvršitve kaznivega dejanja osebno ni poznal ne Kostiova ne Bešića. Prvega je bežno videl v Odvetniški pisarni Čeferin, kamor naj bi prihajal po pravne nasvete, drugega pa je prek Čeferinovega znanca spoznal oktobra 2008. Bešić mu je takrat povedal, da ima težave s pridobivanjem davčne številke za svoje podjetje, zaradi česar mu SŽ-ŽGP ne more plačati računov za obnovo železniške proge. Milović je na finančni upravi uredil davčno številko zanj in jo v zaprti kuverti odnesel na Slovenske železnice k Nadi Drobne Popović. Dejal je, da je bilo to edino dejanje, ki ga je storil v omenjenem primeru.

Bešić je med sojenjem podpisal notarsko overjeno izjavo, v kateri je izjavil, da nezakonita denarna sredstva v višini 383 tisoč evrov ni prejel od Milovića, ampak od tretje osebe, ki je ne more imenovati, saj bi s tem spravil v nevarnost sebe in svoje bližnje. Zagotovil je, da Milović ni sodeloval pri fiktivnem poslu in da tudi ni prejel preostalih 7000 evrov, kot mu očita tožilstvo. Bešić je nato na sodišču izpovedal, da se bežno spominja vsebine notarskega zapisa, da pa se spomni, da Milovića ni obremenil krivde. Sodnik je Miloviću junija 2019 izrekel oprostilno sodbo.

Bešić o tem, da gre za posel Čeferina

Višji sodniki so pol leta kasneje razveljavili oprostilno sodbo, na katero se je pritožil tožilec. Razveljavili so jo zaradi več kršitev kazenskega postopka, saj naj bi prvostopenjsko sodišče napačno ocenilo vlogo Milovića in premalo preverilo pričanje Bešića. V predkazenskem postopku je Bešić na primer povedal, da mu je sklenitev fiktivnega posla predlagal Milović in da gre za posel Čeferina, zato so se višji sodniki v sklepu vprašali, zakaj izjavi Bešića o vpletenosti Čeferina niso sledili organi pregona in zadevo preiskali. Odločili so tudi, da mora vnovično sojenje Miloviću potekati pred drugim sodnikom. Zadeva je bila dodeljena sodnici Vladislavi Lunder, ki je v svoji karieri na daljše zaporne kazni med drugim obsodila **Igorja Bavčarja** in **Boška Šrota** v zadevi Istrabenz.

Sojenje je steklo, tožilec je po ponovno spremenjeni obtožnici trdil, da je Milović naklepoma pomagal Kostiovu tako, da mu je dal nasvet, navodila in sredstva za storitev kaznivega dejanja. Med sojenjem je obramba predlagala zaslišanje Čeferina, nato pa predlog umaknila. Milović nam je pojasnil, da je to storil na prošnjo Čeferina, ki naj bi izrazil željo, da se ta zadeva čim prej zaključi. Sodnica se je kasneje sama odločila za zaslišanje Čeferina, ki pa je sodišču sporočil, da je kot predsednik Uefe, podpredsednik Fife in predsednik Uefa fundacije nenehno na poti, zato se neposrednega zaslišanja na sodišču v Ljubljani ne more udeležiti. Predlagal je zaslišanje prek videokonference, ki pa ni bilo izvedeno.

Sodnica je Milovića mesec dni kasneje oprostila. Glede na to, da je tožilec trikrat spremenil obtožnico, ni mogla ugotoviti, kdo je bil dejanski prejemnik protipravne premoženjske koristi. K oprostilni sodbi je pripomoglo tudi dejstvo, da sta Kostiov in Bešić kot priči med sojenjem večkrat spreminjala svoje izjave, zato ju je sodišče označilo za neverodostojne.

Zasuk: Iz oprostilne v obsodilno sodbo

Po pritožbi tožilca je višje sodišče ugotovilo, da je prvostopenjsko sodišče v Milovićevi oprostilni sodbi ponovno zmotno ugotovilo dejansko stanje. Senat se je odločil za razpis glavne obravnave za izvedbo manjkajočih dokazov, za katere ni v zadostni meri poskrbelo okrožno sodišče. Po zaključku obravnave je bila novembra 2021 izdana sodba, v kateri so Milovića spoznali za krivega, da je kot edini vezni člen med Kostiovom in Bešićem "*nedvomno zavestno in naklepno igral pomembno vlogo pri sklepanju in izvršitvi fiktivnega posla*". Milovića so obsodili na dve leti zopora, stransko denarno kazen 15 tisoč evrov in vrnitev protipravne premoženjske koristi v višini 7000 evrov. Pri izreku kazenske sankcije so upoštevali tudi pravnomočni obsodilni sodbi Kostiovu in Bešiću.

Ker se je na izrek sodbe višjega sodišča pritožila Milovićeva obramba, je pritožbo obravnavalo vrhovno sodišče, ki je aprila 2023 izdalo sodbo. Miloviću so kazen dveh let za zapahi spremenili v leto in šest mesecev zopora, v ostalem delu so vrhovni sodniki v celoti potrdili izrek obsodilne sodbe višjih sodnikov, ki je postala pravnomočna. V zvezi s sodbo je Milović vložil zahtevo za varstvo zakonitosti na vrhovno sodišče in podal prošnjo za alternativno prestajanje kazni. Namesto zaporne kazni je sodišču predlagal odobritev družbeno-koristnega dela ali vikend zopora, kar pa je sodišče februarja letos zavrnilo. Sklep še ni pravnomočen, ker je Milović vložil pritožbo na višje sodišče.

Ob tem dodajmo, da so se vrhovni sodniki v sodbi opredelili tudi do navedb obrambe do Čeferina. Zapisali so, da ni dokazov, kako naj bi tožilec Jeglič in Čeferin kot povezana nogometna funkcionarja vplivala na potek kazenskega postopka. Prav tako obrambi ni uspelo dokazati, da je bil Čeferin vezni člen med obsojenima Kostiovom in Bešićem ter da tudi ni bil prejemnik protipravne premoženjske koristi. Obrambi po mnenju vrhovnih sodnikov tudi ni uspelo dokazati, da je Bešić neverodostojna priča, ker ni želel povedati, od kod mu 383 tisoč evrov, ki jih je kmalu po prestani večletni zaporni kazni nakazal na račun okrožnega sodišča. Ob pripravi prispevka smo Bešića dvakrat povabili na intervju, a je iz zopora na Dobu, kjer trenutno prestaja zaporno kazen v nekem drugem kazenskem postopku, sporočil, da se ne želi sestati z Večerom.

Milović: Spoštujem odločitev sodišča

"Čeprav imam slabo izkušnjo z višjo sodno instanco, verjamem v pravno državo. Pred zakonom moramo biti vsi enaki," pravi Miloš Milović in dodaja, da mu je dolgoletno sojenje postavilo življenje na glavo. Še vedno vztraja, da je bil "v tej zgodbi oče posla Aleksander Čeferin". Odziv na Milovićeve besede smo iskali pri predsedniku Uefe, a na vprašanja Večera ni želel odgovarjati. "V času sklenitve sporne pogodbe, ki je nihče ni videl, kar je ugotovilo tudi sodišče, me sploh ni bilo v Sloveniji. Prav tako nisem poznal ne Kostiova ne Bešića, ki sta v času storitve kaznivega dejanja poslovno sodelovala z Odvetniško družbo Čeferin. Z obema je pogodbo podpisal prav Aleksander Čeferin, a so krivdo želeli zvaliti name, čeprav o fiktivnem poslu nisem vedel ničesar," pravi Milović.

Pred leti se je znašel v sodnem postopku v zadevi divjega lastninjenja družbe Adria Ankarana, vendar je koprsko tožilstvo leta 2021 zoper Milovića umaknilo obtožnico. "Kot je razvidno iz medijskih objav, me imajo v Sloveniji za največjega kriminalca, čeprav nisem storil nič kaznivega. Da sem nedolžen, sta mi priznala tako Bešić kot Kostiov v zasebnih pogovorih, ki sem ju v stiski na skrivaj posnel, a sodišče teh dokazov ni upoštevalo, ker je ocenilo, da je njuna pravica do zasebnosti večja pravna dobrina kot moja pravica do obrambe. Na sodišču sta žal spremenila izjave, ker sta bila pod pritiskom. Odločitev sodišča spoštujem, a ponavljam, da nisem kriv. Če bom moral v ječo, se odhodu v zapor ne bom izogibal. Ne bom pa odnehal. Vsak človek ve, kaj je storil in česa ni. Nisem si predstavljal, da sem lahko v pravni državni obsojen za nekaj, česar nisem storil in se v resnici sploh ni zgodilo. Upam, da bo vrhovni sodišče ugodilo moji zahtevi za varstvo zakonitosti. V nasprotnem primeru bom pravico iskal na ustavnem sodišču, nato pa še na Evropskem sodišču za človekove pravice," je sklenil.

OKVIR 1:

SDT: Tožilstvo doseglo obsodbe zoper tri osebe

Specializirano državno tožilstvo (SDT) glede sodnega procesa zoper Miloša Milovića pojasnjuje, da v omenjenem primeru nobeno od sodišč ni ugotovilo kršitev postopka. „Tožilstvo je v konkretni zadevi doseglo obsodilne sodbe zoper tri osebe, ki so že tudi pravnomočne. Kazenski postopek se je vodil zoper vse tiste osebe, za katere je obstajalo dovolj dokazov, da so sodelovali pri kaznivem dejanju,“ so pojasnili na SDT. Glede vloge Aleksandra Čeferina so dodali, da „navedena oseba nikoli ni bila osumljena ali ovadena v konkretni zadevi“.

OKVIR 2:

Peter Čeferin ne pozna NB Inženiring

V predkazenskem postopku je Peter Čeferin izjavil, da ne pozna družbe NB Inženiring, ki jo je vodil obsojeni Nihad Bešić, vendar pa je med Odvetniško družbo Čeferin in NB Inženiring v času storitve kaznivega dejanja potekal denarni tok, saj je Bešićevo podjetje prenovilo poslovno stavbo odvetniške družbe v Grosupljem. Glede Miloša Milovića je Peter Čeferin dejal, da po njegovem vedenju ni bil svetovalec uprave Odvetniške družbe Čeferin, čeprav so mu izdelali vizitke, na katerih je pisalo svetovalec uprave. Odvetniška družba je bila leta 2008 prav tako poslovno povezana z družbo SŽ-ŽGP, ki jo je takrat vodil obsojeni Leon Kostiov. V odvetniški družbi so za pravna opravila za SŽ-ŽGP določili sedanjo ustavno sodnico Špelco Mežnar.

**Uprava ODČ in njen svetovalec v letu 2008
(od leve proti desni Aleksander Čeferin, Miloš N. Milović, dr. Peter Čeferin in dr. Rok Čeferin)**